

Siddur di rito italiano

secondo l'uso di Gerusalemme

a cura di

Angelo Piattelli *ed* Hillel Sermoneta

Seconda edizione rivista, corretta ed ampliata

Gerusalemme, 5771 (2010)

©

All rights reserved
Graphit Press Ltd., Jerusalem

לשלוש רגלים

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם.

עמידה לערבית, שחרית ומנחה של שלוש רגלים

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֶה אֶת הַכֹּל זוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה, מְלַךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיץ: מוֹרִיד הַטֵּל

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מֵמִית וּמְחִיָּה (ו) מַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

קדושה לשחרית ולמנחה:

כְּתוּב: יִתְנוּ לָךְ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁ, כְּמָה שְׁנֵאֲמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֵלֶּיךָ וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדִבְרֵי קִדְּשׁ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמִלֵךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ.

לְדוֹר וָדוֹר נִמְלִיךְ לָאֵל, כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפְּנֵינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, קִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדָתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

במוצאי שבת אומרים:

וּתְדִיעֵנוּ מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךְ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וּתְתֵן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם
וְחֵי בָהֶם. וּתְנַחֵלְנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחֻגֵי נִדְבָה, וּתְוַרִישֵׁנוּ קִדְּשַׁת שַׁבָּת
וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחֻגֵּיגַת הָרֶגֶל, וּבֵין קִדְּשַׁת שַׁבָּת לַקִּדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה וְאֵת
יוֹם הַשְּׂבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ מִשְׁשַׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבְּדִלָּה וְקִדְּשָׁתָּ, וְקִדְּשָׁתָּ אֵת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתְךָ.

וּתְתֵן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת: שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה וְחֻגִים וְזְמַנִּים לְשְׁשׁוֹן, אֵת יוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

בפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתָנוּ

בשבועות: חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה, זְמַן מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ

בסוכות: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, זְמַן שְׂמִחָתָנוּ

בשמיני עצרת: שְׁמִינִי חַג עֲצֶרַת הַזֶּה, זְמַן שְׂמִחָתָנוּ

מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא יָגִיעַ יִרְאָה וְיִרְצָה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וְזְכוּרֵי אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵי יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְזְכוּרֵי מְשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עַבְדְּךָ וְזְכוּרֵי כָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפִלְטָה) לְטוֹבָה, לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן בְּיוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם)

בפסח: חג המצות הזה

בשבועות: חג השבועות הזה

בסוכות: חג הסוכות הזה

בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה

זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים, וחוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך ענינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך, לחיים ולשמחה ולשלום, באשר אמרת ורצית לברכנו, כן תברכנו סלה. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך, שמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יי אלהינו (בשבת: באהבה וברצון) בשמחה ובקשון (בשבת: שבתות ו) מועדי קדשך. ברוך אתה יי, מקדש (בשבת: השבת ו) ישראל והזמנים.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז. ברוך אתה יי, המחזיר ברחמי שכינתו לציון.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין כל הציבור לשוח עמו ואומרים "מודים דרבנן":

מודים פורעים ומשתחוים אנחנו לפניך אלהינו אלהי כל בשר, יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחייטנו

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, על חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו הפקידות לך, ועל נסיון שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת,

עֲרֵב וּבִקֵּר וְצִהְרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא
 כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ
 חֲסָדֶיךָ וַיַּעֲזוּלֵם קִיּוֹנוֹ לָךְ. לֹא
 הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ
 וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמָּנוּ.
 וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַחַנְנוּ וְתִאָסוּף
 גְּלִיּוֹתֵינוּ מֵאֲרָבַע כְּנָפֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
 לְשִׁמּוֹר חֲקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
 וּבִלְכָּב שְׁלָם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
 (בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

עַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה,
 וַיִּהְיֶה לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נָאָה
 לְהוֹדוֹת.

בחזרה של שחרית הכהנים נושאים את כפיהם, ואם אין כהן החזן אומר:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהִיִּן וּבְנֵינוּ כְּהֻנִּים עִם קְדוּשֶׁיךָ, כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ
 וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רְצוֹן) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי
 רְצוֹן) יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׂם לָךְ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רְצוֹן).

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ
 נִתַּתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בִּרְכָּה, יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ וּ) לְבָרַךְ אֶת כָּל
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
 הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשֵׁי,
 וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לִפְלִי תִהְיֶה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁכַל הַקָּמִים עָלֶי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם

וּתְקַלְקַל מִחֻשְׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁתַּפְתַּח לִי שַׁעַר תּוֹרָה, שַׁעַר חֻכְמָה, שַׁעַר בִּינָה, שַׁעַר רָעָה, שַׁעַר פְּרִנָּסָה וְכֻלְכָּלָהּ, שַׁעַר חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ. יְהִי רָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתַן חֻלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

סדר קידוש לשלוש רגלים

בשבת אומרים:

(יום הששי). ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות.

אם חל יום טוב בחול מתחילים מכאן:

אלה מועדי יי מקראי קדש, אשר-תקראו אתם במועדם.

סברי מרנן: לחיים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו מכל-עם ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו, ותתן-לנו יי אלהינו באהבה (בשבת: שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה וחסדים וזמנים לששון (בשבת: את יום השבת הזה ו) את יום,

בפסח: חג המצות הזה, זמן חרותנו

בשבועות: חג השבועות הזה, זמן מתן תורתנו

בסוכות: חג הסוכות הזה, זמן שמחתנו

בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה, זמן שמחתנו

(באהבה) מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (בשבת: ושבתות ו) מועדי קדשך (בשבת: באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יי, מקדש (בשבת: השבת ו) ישראל והזמנים.

אם חל ליל יום טוב במוצאי שבת מוסיפים שתי ברכות אלו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וּבֵין קֹדֶשׁ שַׁבָּת לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה. וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, מַשְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבְּדִלָּה וְקֹדֶשֶׁת. וְקֹדֶשֶׁת אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשֶׁתָּךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

ביו"ט (אך לא בשביעי של פסח) מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה.

בסוכות (אם אוכלים בסוכה) מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַיִּשָּׁב בַּסֹּכָה.

אין כמוך

שנוהגים לומר בבית הכנסת כפי מנהג בני רומי בירושלים
ביום השביעי של פסח, בשבועות ובשמחת תורה

לפני פתיחת ארון הקודש אומרים:

אֵין-כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-
עֲלָמִים, וּמַמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר. יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִכְרֹךְ אֶת עַמּוֹ-בְּשָׁלוֹם. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ, גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, רַחוּם אֲדוֹנֵנוּ,
קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. אַב הַרְחָמִים הִיטִיבָהּ בְּרַצוֹנְךָ, אֶת-צִיּוֹן תִּבְנֶה,
חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם. כִּי כָךְ בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ עוֹלָמִים. וְעַתָּה קוֹמָה יְיָ אֱלֹהִים
לְנוּחֶךָ אַתָּה וְאַרְוֶן עֲנֶךָ, כִּהְנִיךָ יְיָ אֱלֹהִים יִלְבָּשׁוּ תְּשׁוּעָה וַחֲסִידֶיךָ
יִשְׁמְחוּ בְּטוֹב. בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ אֶל-תֵּשֵׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ. יְיָ אֱלֹהִים,
אֶל-תֵּשֵׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ, זְכָרָה, לְחֹסְדֵי דָוִד עַבְדְּךָ.

פזמון מאת מתתיה ב"ר יצחק מבולוניה

אֶפְתַּח נָא שְׁפָתַי וְאַעֲנֶה בְּרֵן, לֵאל חֵי אֲשִׁיר בְּנֹסַע הָאָרֶץ.

מְהֵלָּ אֶקְרָא אֵל, עַת יִשְׁעֵנוּ יוֹאֵל, וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, נִקְרָא אַז בְּגֵרוֹן.

לֵאל חֵי אֲשִׁיר בְּנֹסַע הָאָרֶץ.

תִּפְתַּח אֶרֶץ יִשָּׁע, לְתַפְלַת דָּךְ תִּשָּׁע, וְיִשְׂרָאֵל נוֹשָׁע, וְלִשׁוֹן אֵלִם תִּרוֹן.

לֵאל חֵי אֲשִׁיר בְּנֹסַע הָאָרֶץ.

תִּשְׁיב שְׁבוּתֵנוּ, אֵל חֵי גּוֹאֲלֵנוּ, וְנִשְׁלֵם נְדָרֵינוּ, וּכְפָר אֶהְיֶן.

לֵאל חֵי אֲשִׁיר בְּנֹסַע הָאָרֶץ.

יִפּוּצוּ אֵל אוֹיְבֶיךָ, יִרְנוּ תֹאכֶיךָ, יוֹם תִּרְיב אֶת רִיבְךָ, יִשׁוּבוּ לְבִצְרוֹן.

לֵאל חֵי אֲשִׁיר בְּנֹסַע הָאָרֶץ.

הן נַעֲבוֹר גְּאוּלִּים, וְלָנוּ אֵל אֱלִים, מַעֲזוֹ וַחֲזִלִּים, יִגְבֹּר וַיִּתְּרֵן.
 לֹאֵל חַי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶץ.
 חֲזִקִי נָא אֵל תְּהִי, וְנָס יִגּוֹן וְהִי, נִשְׁתִּיר כְּנָאֵם וַיְהִי, בְּנֹסֶע הָאָרֶץ.
 לֹאֵל חַי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶץ.

פּוֹתָחִים אֶת אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ וְאוֹמְרִים:

וַיְהִי בְּנֹסֶע הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוֹמָה יְיָ וַיִּפְּצוּ אֵיבֶיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ
 מִפָּנֶיךָ. קוֹמָה עֲזֹרְתָהּ לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֲסֶדְךָ. קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה
 הָאָרֶץ, כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם. קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבְךָ, זָכֹר
 חֲרָפְתְּךָ מִנִּי־נָבַל כָּל־הַיּוֹם. קוֹמָה יְיָ קִדְּמָה פָּנָיו הַכְרִיעָהוּ, פְּלָטָה
 נִפְשֵׁי מִרְשָׁע חֲרָפְךָ. קוֹמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי־הִפִּיתָ אֶת־כָּל־אוֹיְבֵי
 לְחִי, שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרָתָ. קוֹמָה יְיָ אֵל נִשְׂא יָדֶיךָ, אֶל־תִּשְׁכַּח עֲנוּיִם.
 קוֹמָה יְיָ אֶל־יַעֲזֹ אֲנוּשׁ, יִשְׁפֹּטוּ גּוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ. קוֹמָה יְיָ לִמְנוּחָתְךָ,
 אַתָּה וְאֲרוֹן עֲזֶךָ. כְּהִנֵּיךָ יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק, וַחֲסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ. בַּעֲבוּר דָּוִד
 עֲבָדְךָ, אֶל־תֵּשֶׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ. יְיָ אֱלֹהִים, אֶל־תֵּשֶׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ זְכָרָה
 לְחֲסִדֵי דָוִד עֲבָדְךָ. הַפֹּל הָבּוּ גְדֹל לְאַלְהֵינוּ וְתִנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה. כִּי
 מַצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלַיִם. יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ זִכְרְךָ
 לְדֹר־דֹּר. יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צִדִּיקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר.

אומרים המזמור המיועד לחג (בשביעי של פסח: תהלים קז; בשבועות: תהלים סח;
 בשמחת תורה: תהלים יב), מוצאים שני ספרי תורה ואומרים:

גִּדְּלוּ לִי אֶתִי, וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יִתְּדוּ.

**רוֹמָמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֵדֶם רַגְלֵינוּ, קְדוּשָׁה הוּא. רוֹמָמוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֵר קְדוּשׁוֹ, כִּי־קְדוּשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵין־קְדוּשׁ כִּי
 כִּי אֵין בְּלִתֵּךָ, וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוּשׁ
 וְנוֹרָא שְׁמוֹ.**

מעלים את ספרי התורה על התיבה ואומרים:

אָב הָרַחֲמִים אָדוֹן הַשְּׁלוֹם הוּא יַחוּס וַיִּגֵּן וַיַּחֲמַל וַיִּרְחַם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְאָמְרוּ אָמֵן. וְעַל
מְרֵי רַבּוֹתֵינוּ וּמְנַהֲיֵי דוֹרֵנוּ, אוֹרֶם יָאִיר כָּאוֹר שְׂבָעַתִּים, בְּנֵיהֶם יִרְבוֹן
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, גַּם תִּלְמִידֵיהֶם כְּזֹהָר הָרָקִיעַ, דָּתָם תַּעֲמוֹד וְלֹא תִמּוּט,
הֵם מְתוֹקִים מִדְּבַשׁ וְלֹא יִמָּעֻטוּ, וְגַם חֲכָמָתָם לֹא תִשָּׁכַח, זְכָרָם לְנֶצַח
לֹא יִמָּנֵעַ, וְנֵר יִשְׂרָאֵל לֹא יִכָּבֶה מִלְּפָנָיו לְעוֹלָם וָעֶד וְאָמְרוּ כָּל הָעָם
אָמֵן. אֲהַבְתּוּ יוֹדֵיעַ לָכֶם, בִּרְכֹתוֹ יְשִׁים עָלֵיכֶם, גּוֹאֵל יַחֲיֵשׁ לָכֶם, דָּגוּל
יַגְדִּיל אֶתְכֶם, הָדוּר בִּלְבוּשׁ יוֹאֲדָר מִכֶּם, וּמָוֶת אֵל יִמְשׁוֹל בָּכֶם, זַעַף
הַשָּׁטָן יִסִּיר מֵעָלֵיכֶם, חֲמַלְתּוּ יַחֲמוֹל עָלֵיכֶם, טוֹב עֵין יִיטִיב לָכֶם, יִצָּר
הָרַע יִסִּיר מֵעָלֵיכֶם, כָּל הַבְּרָכוֹת יִסּוּכְבוּ אֶתְכֶם, לְוִית חֵן יַחֲוֹן עָלֵיכֶם,
מִשְׁאַלּוֹתֵיכֶם יִמְלֵא לָכֶם, נוֹעַם נוֹצָרְכֶם יִתֵּן לָכֶם, שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵיכֶם
יִשְׁעָה מִכֶּם, עֹז וַיִּשׁוּעָה יִצְמִיחַ לָכֶם, פְּדוּת וּגְאֻלָּה יִשְׁלַח לָכֶם, צְדָקָה
תְּרוּמָם אֶתְכֶם, קוֹמָמִיּוֹת יוֹלִיכְכֶם, רֹאשִׁית חֲכָמָה יִלְוֶה לָכֶם, שְׂאֲנָן
וּבִטָּח יוֹשִׁיבְכֶם, תּוֹרָה תְּמַיְמָה יַחֲיִיכֶם וַיּוֹשִׁיעֲכֶם, וְאָמְרוּ כָּל הָעָם
אָמֵן.

עמידה למוסף של שלוש רגלים

ביום ראשון של פסח מכריזים: "מוריד הטל", ובשמיני עצרת: "משיב הרוח ומוריד הגשם".

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה, מְלָךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגַן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחזרה של א' של פסח אומרים:

שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטֵּל, לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְלָהּ, לְשַׁבֵּעַ וְלֹא לְרַעֵב, לְרַצּוֹן וְלֹא לְרִזּוֹן, לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת.

בכל המועדים, פרט לשמיני עצרת ולחזרה של א' של פסח אומרים:

מוריד הטל

בחזרה של שמיני עצרת אומרים:

שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם, לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְלָהּ, לְשַׁבֵּעַ וְלֹא לְרַעֵב, לְרַצּוֹן וְלֹא לְרִזּוֹן, לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת.

בשמיני עצרת (אך לא בחזרה) אומרים:

מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, מְתִיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלָךְ מְמִית וּמְחַיֶּה (ו) מַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה. וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

בשבת חוה"מ, ביו"ט ובהו"ר אומרים בחזרה:

כְּתֹר יִתְּנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּאָכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם (עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל) קְבוּצֵי
מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה
וְאָמַר, (גם הקהל אומר: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ).
כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם, מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ
יְאֻמְרוּ: (גם הקהל אומר: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ). מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן (בִּרְחֻמִּיו)
לְעַמּוֹ, הַמִּיַּחֲדִים אֶת שְׁמוֹ עָרֵב וּבִקֵּר תָּמִיד בְּכָל יוֹם, פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים:
(גם הקהל אומר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד). אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ,
הוּא מִלְּפָנָיו, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בִּרְחֻמִּיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי, לְהִיּוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים. (גם הקהל אומר: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם). יֵשׁ אוֹמְרִים בִּיו"ט: (אֱלֹהִים אֵל עֲלִיוֹן
הַשּׁוֹכֵן בְּרוּם חֲבִיוֹן, הָשֵׁב שְׁכִינְתְּךָ בְּמַהֲרָה לְצִיּוֹן). וּבִדְבָרֵי קִדְּשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: (גם
הקהל אומר: יְמַלֵּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ).

בחוה"מ אומרים בחזרה:

כְּתֹר יִתְּנוּ לָךְ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כָּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת,
מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יְאֻמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּבִדְבָרֵי
קִדְּשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמַלֵּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ.

לְדֹר וָדֹר נִמְלִיךְ לָאֵל, כִּי הוּא לְבִדּוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינּוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלִיךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, קִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנָיו לְעִבּוֹדְתְּךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת.

וּתְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת: שְׁפָתוֹת לְמִנוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה וְחֻגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן, אֶת יוֹם (בשבת: הַשְּׁכֵת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

בפסח: חג המצות הזה, זמן חרותנו
 בשבועות: חג השבועות הזה, זמן מתן תורתנו
 בסוכות: חג הסוכות הזה, זמן שמחתנו
 בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה, זמן שמחתנו
 מקרא קדש זכר ליציאת מצרים.

ומפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל אדמתנו, ואין אנו
 יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות בבית בחירתך, בבית הגדול
 והקדוש שנקרא שםך עליו, מפני היד שנשתלחה במקדשך.
 ובכן יהי רצון מלפניך אב הרחמן, מלך יעקב, שתשוב ותרחם עלינו
 ועל מקדשך ברחמיך הרבים, ותבנהו מהרה ותגדל כבודו בימינו.
 אבינו מלכנו, אלהינו ואלהי אבותינו, גלה כבוד מלכותך ומלך
 עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרב פזורינו מבין
 הגוים, ונפוצותינו פנס מירכתי ארץ. והביאנו יי אלהינו, לציון עירך
 ברנה, ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם, ושם נעשה לפניך את
 קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן (בשבת: ומוסף יום
 השבת הזה) ומוסף

בפסח: חג המצות הזה
 בשבועות: חג השבועות הזה
 בסוכות: חג הסוכות הזה
 בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה

נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך, כמו שכתבת עלינו
 בתורתך, על ידי משה עבדך, מפי כבודך כאמור:

בשבת:

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים, ושני עשונים סלת מנחה בלולה
 בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו, על-עלת התמיד ונסכה.

ביום א' של פסח:

ובַחֲמִשָּׁה הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ, פֶּסַח לַיִי. וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חָג, שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת יֶאֱכֹל. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ, כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.

בכל ימי הפסח:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיִי פָרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד, וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תָּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם.

בשבועות:

וּבַיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיִי בְשִׁבְעַתִּיכֶם, מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַרִיחַ נִיחֹחַ לַיִי פָרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם אֵיל אֶחָד, שִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה.

ביום א' של סוכות:

ובַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ, וְחַגְתֶּם חָג לַיִי שְׁבַעַת יָמִים. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיִי פָרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם, כִבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר תָּמִימִם יִהְיוּ.

ביום ב' של סוכות:

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם, כִבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר תָּמִימִם.

ביום ג' של סוכות:

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָרִים עֶשְׂתִּי-עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם, כִבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר תָּמִימִם.

ביום ד' של סוכות:

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם, כִבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר תָּמִימִם.

ביום ה' של סוכות:

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים, כבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימים.

ביום ו' של סוכות:

וביום הששי פרים שמונה אילים שנים, כבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימים.

בהושענא רבה:

וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים, כבשים בגי' שנה ארבעה עשר תמימים.

בשמיני עצרת:

ביום השמיני עצרת תהיה לכם, כל-מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליי פר אחד איל אחד, כבשים בגי' שנה שבעה תמימים.

ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשרנים לפר, ושני עשרנים לאיל, ועשרן לכבש, ויין כנסכו, ושעיר לכפר, ושני תמידין כהלכתן.

בחזרה החזן אומר כאן הפיוט "אזהרת ראשית לעמך נתת".

בשבת:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג, עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמך, בגלל אבותינו שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה, וכונן בית מקדשך על מכונן, והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו, והשב שכנה לתוכו, והשב ישראל לגוייהם, והשב פהנים לעבודתם ולוים לשירה ולזמרה, ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי וגלינו, ככתוב בתורתך: שלוש פעמים בשנה יראה

כָּל-זְכוּרָךְ אֶת-פָּנַי יִי אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר, בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג
הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת, וְלֹא יִרְאֶה אֶת-פָּנַי יִי רִיקָם. אִישׁ כְּמַתְנַת יָדוֹ,
כִּבְרַפֶּת יִי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ.

וְהַשְׂיֵאֲנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַפֶּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשִׁמְחָה וּלְשָׁלוֹם,
כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְרָצִיתָ לְבָרְכֵנוּ, כֵּן תִּבְרַכְנוּ סֵלָה. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבָךְ, שְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנַּחֲלֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ (בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׁמְחָה
וּבְשִׁשׁוֹן (בשבת: שְׁבֻתוֹת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ. וְתַרְצֶה לְפָנֶיךָ אֶת תַּפְלַת
עַמּוּסֶיךָ, בְּתַמִּידֵי יוֹם וּכְקֶרֶבֶן מוֹסֵף (בשבת: וּכְקֶרֶבֶן מוֹסֵפִין). בְּרוּךְ
אַתָּה יִי, מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשְׁבֵּת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים.

רָצָה יִי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תַּפְלָתָם שְׂעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה
לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן,
וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן
וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ אַתָּה יִי, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲזִיגָה וְתַחַנְּנוּ וְתַאֲסוּף
גְּלוּיֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ עֲנָפֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת
וּבְלִבָּב שָׁלֵם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שִׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נַפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שִׁבְכָל עֵת,
עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֻסְדֶּיךָ וּמַעֲוָלָם קוִינֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמָּנוּ.

על כָּלֶם יתְּבַרַךְ וַיִּתְּרוּמָם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְיוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

בחזרה הכהנים נושאים את כפיהם, ואם אין כהן החזן אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מִשָּׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֵן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשִׁיךָ, כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן) יֵשׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: כֵּן יְהִי רָצוֹן).

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צִדְקָה, בִּרְכָּה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבִרְכָּנוּ וּ) לְבָרְךָ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשֵׁי, וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לִפְלִ תִּהְיֶה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁכַל הַקָּמִים עָלֶי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מַחְשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁתַּפְתַּח לִי שַׁעְרֵי תוֹרָה, שַׁעְרֵי חֲכָמָה, שַׁעְרֵי בִינָה, שַׁעְרֵי דַעַה, שַׁעְרֵי פִרְנֶסָה וְכָל־כְּלָה, שַׁעְרֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן. (יהי רצון מלפניך וכו').

עמידה לערבית, שחרית ומנחה של ראש השנה

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לְחַיִּים מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בִּסְפָר חַיִּים, לְמַעַן אֵל חֵי, מְלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַגֵּן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחְיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ, מוֹרִיד הַטֶּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גִּבּוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה (ו) מַצְמִית לָנוּ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֲב הֲרַחֲמִים, זְכוֹר יִצְחָק בְּרַחֲמִים מֵמִית וּמַחְיָה, וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחְיָה הַמֵּתִים.

החזן והקהל אומרים בחזרה:

כֶּתֶר יִתְּנוּ לָךְ הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, כָּמָה שְׁנָאֵמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מֵלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לַעֲמֹתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְּקוֹמוֹ. וּבִדְבָרֵי קִדְּשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמֶלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ.

לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְּשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁכַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

וּבִכְן תֵּן פַּחַדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרַאת, וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כָּל־מַה שֶׁאֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם. כִּמָּה שֶׁיִּדְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עַד בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ, וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרַאת.

וּבִכְן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֶךָ תְּהִלָּה לִירְאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמִּיחָלִים לָךְ, שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ, שְׂשׂוֹן לְעִירְךָ וְצִמְיחוֹת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ וְעֲרִיכוֹת נֵר לְבֵן יְשִׁי מְשִׁיחְךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

וְאַזְ צְדִיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרָיִם יַעֲלִזוּ, וְחֲסִידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ וְכָל הָרָשָׁעָה כָּלָה כַּעֲשָׂן תִּכָּלֶה, כִּי תַעֲבִיר מִמְּשָׁלַת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ. וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבִדְךָ עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ, עַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, כְּכַתוּב בְּדִבְרֵי קִדְשְׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּ-יָהּ. וְכַתוּב: וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּלֹךְ הַקְדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִירָתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, קִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדְתְךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא עָלֵינוּ קִרְאתָ.

במוצאי שבת אומרים:

וְתוֹדִיעֵנוּ מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְתַתֵּן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם. וְתַנְחִילָנוּ זְמַנֵּי שְׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחֻגֵי נְדָבָה, וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשֵׁי שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחֻגֵיגַת הַרְגֵל, וּבֵין קִדְשֵׁי שַׁבָּת לְקִדְשֵׁי יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ מִשְׁשֵׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבְּדִלָּה וְקִדְשָׁהּ, וְקִדְשָׁהּ אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ.

וּתְתֶנָּהּ-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת: שְׁבֹתוֹת לְמִנוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה וְחִגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן, אֶת יוֹם (בשבת: הַשְּׁבֹת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (בשבת: זְכָרוֹן) תְּרוּעָה מְקַרָּא קֹדֶשׁ, זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא יִגְיַע יִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכָרוֹנֵנוּ וְזְכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירָךְ וְזְכָרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזְכָרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפִלְטָה) לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן, בְּיוֹם (בשבת: הַשְּׁבֹת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכּוֹדְךָ, וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ, וְהוֹפֵעַ בְּהִדר גָּאוֹן עֲזָךְ, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֲרָצְךָ, וְיִדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אָתָּה פֹּעֵלָתוֹ, וְיִבִּין כָּל יִצּוֹר כִּי אָתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלִכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

וְהַשִּׂיאוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשִׁמְחָה וּלְשָׁלוֹם, בְּאֲשֶׁר אִמְרַת וְרִצִּיתָ לְבָרְכָנוּ בֶּן תְּבָרְכָנוּ סֵלָה. קֹדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבְךָ, שְׂמַחְנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעֲבָדְךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשּׁוֹן (בשבת: שְׁבֹתוֹת ו) מוֹעֲדֵי קֹדֶשׁךָ, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אָתָּה. בְּרוּךְ אָתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשְּׁבֹת ו) יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְכָּרוֹן.

רִצֵּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה

לדביר בִּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
וּלְיְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וּתְחַנּוּנוֹ וְתַאֲסוּף
גְּלוּתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חֲקִידָה וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמַּת
וּבְלֵבב שְׁלָם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שְׂכָכְל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂכָכְל עֵת,
עָרַב וְכָקַר וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסִדֶיךָ וּמַעֲשֵׂיךָ קוֹיֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמָּנוּ.

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ אֶת פְּעֻסָּךְ, כֹּלָה דָּבָר וְחֹרֵב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית
וּמִגָּפָה וְכָל מַחֲלָה, מַעֲלִינוּ וּמַעֲלֵל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ. עַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ
וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָּמִיד, כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְלָלוּ לְשִׁמְךָ
הַטּוֹב בְּאַמַּת, וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲהָ לְהוֹדוֹת.

בחזרה של שחרית הכהנים נושאים כפיהם, ואם אין כהן, החזן אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ, כְּאָמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ
וַיִּשְׁמְרֶךָ. (הקהל עונה: בן יהי רצון) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ. (הקהל עונה: בן יהי
רצון) יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם. (הקהל עונה: בן יהי רצון).

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, (חַיִּים), חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בְּרָכָה, יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ וּ) לְבָרֶךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.

בִּסְפָּר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, פְּרִנָּסָה טוֹבָה, וִישׁוּעָה וְנַחֲמָה חֵן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אָנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמִרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהִי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךְ נַפְשִׁי, וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָה לִפְלֵי תַהֲיָה. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי, שְׁכָל הַקָּמִים עָלֵי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מַחְשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי, שְׁתַּפְּתַח לִי שְׁעֵרֵי תוֹרָה, שְׁעֵרֵי חֶכְמָה, שְׁעֵרֵי בִינָה, שְׁעֵרֵי דַעַה, שְׁעֵרֵי פְרִנָּסָה וְכִלְפָּלָה, שְׁעֵרֵי חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמִרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתִן חִלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

תפילה על הפרנסה לימים נוראים

לְדָוִד מְזֻמּוֹר, לַיְי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ. כִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהּ. מִי־יַעֲלֶה בְּהֶרֶ־יְי, וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קִדְּשׁוֹ. נָקִי כַפִּים וּבֶרֶךְ־לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לַשָּׂוֵא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה. יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת יְי, וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. זֶה דּוֹר דֹּרְשׁוֹ, מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְי עֲזוֹז וְגִבּוֹר, יְי גִּבּוֹר מְלַחֲמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְי צָבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְמַעַן רַחֲמִיךָ וּחֲסִדֶיךָ וּשְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שִׁיְהִיו מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפְרִנְסָתֵנוּ וּכְסוּתֵנוּ וּכְסוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, מִיָּדְךָ הַמְּלָאָה וְהַרְחִיקָהּ, הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה, וְאַל תִּצְרִיכֵנוּ לַיְדֵי מַתָּנוֹת בְּשֹׁר וְדָם, אֲלֵא בְּשֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא חֲנֻנוּ אֲבִינוּ, פְּרִנְסֵנוּ אֲבִינוּ, כִּלְכַּלְנוּ אֲבִינוּ, וּמֵאוֹצֵר מַתָּנָת חֲנֻם תִּכְלֹלְכֵנוּ וְתִפְרִנְסֵנוּ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ, שְׁפַע רָצוֹן וּמֵלָא בְּרַכַּת יְי, יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְי צוּרִי וְגֹאֲלִי. פּוֹתַח אֶת־יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן. יִפְתַּח יְי לָךְ אֶת־אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשְּׁמַיִם, לְתֵת מִטֶּרֶם־אַרְצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבִרְךָ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ, וְהַלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה. בֵּין הָעַרְפִּים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ־לָחֶם.

מְזֻמּוֹר לְדָוִד, יְי רַעֲי לֹא אֶחָסֵר. בְּנֵאוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצָנִי, עַל־מִי מִנְחוֹת יִנְהַלְנִי. נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב, יִנְחֲנִי בְּמַעְגְלֵי־צִדָּק לְמַעַן שְׁמוֹ. גַּם כִּי־אַלְךָ בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא־אִירָא רַע כִּי־אַתָּה עֹמְדִי, שְׁבִטָּךָ וּמִשְׁעָנְתְּךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי. תַּעֲרוֹךְ לְפָנַי שְׁלֹחַן נֶגֶד צַרְרִי, דִּשְׁנָתְךָ בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ. אַף טוֹב וְחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יָמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְי לְאַרְךָ יָמִים.

סדר קידוש לראש השנה

בשבת אומרים :

(יום הששי). ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מפל-מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מפל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות.

אם חל יום טוב בחול מתחילים מכאן :

אלה מועדי יי מקראי קדש, אשר-תקראו אתם במועדם.

סברי מרנן : לחיים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו מפל-עם ורוממנו מפל לשון, וקדשנו במצותיו, ותתן-לנו יי אלהינו באהבה (בשבת: שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, וחגים וזמנים לששון (בשבת: את יום השבת הזה ו) את יום הזכרון הזה, (בשבת: זכרון) יום תרועה (באהבה) מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מפל העמים, (בשבת: ושבתות ו) מועדי קדשך (בשבת: באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו, ודברך אמת וקים לעד, ומבלעדיך אין לנו מלך אלא אתה. ברוך אתה יי, מלך על כל הארץ, מקדש (בשבת: השבת ו) ישראל ויום הזכרון.

אם חל ליל ר"ה במוצאי שבת מוסיפים :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחל, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה, ובין קדשת שבת

לְקַדְּשֵׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה, וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ מִשְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
הַבְּדִלָּה וְקַדְּשָׁהּ, וְקַדְּשָׁה אֶת עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּקַדְּשָׁתָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבַדִּיל
בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֵחֵינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזֶמֶן
הַזֶּה.

סדר הכנסת ספר תורה

סי' יואב

יִפּוּצוּ אִיכִיךָ בְּנֹסֶע הָאָרֶץ, וּבְנוּחָה עִמָּךְ שִׁיר מְזִמּוֹר יִרְן.

וְכִהְיֶי עִמָּךְ יִלְבָּשׁוּ רִקְמָה, יֹאמְרוּ חֲסִידֶיךָ שִׁירָה בְּנִעִמָּה.
גוֹי עַל כָּל אָמָה שָׁבַח וַיִּתְרוֹן, וּבְנוּחָה עִמָּךְ שִׁיר מְזִמּוֹר יִרְן.

יפוצו וכו'

אוֹרִים וְתַמִּים כִּכְרָאשׁוֹנָה, קְטֹרֶת סַמִּים שְׁחֵלֶת וְחִלְבָּנָה,
וְהָיָה לוֹ לְמָנָה לְזֹרַע אֶהְרֹן, וּבְנוּחָה עִמָּךְ שִׁיר מְזִמּוֹר יִרְן.

יפוצו וכו'

בַּעֲבוּר עֲבֹדֶךָ דָּוִד בֶּן יִשִׁי, שְׁלַח מְשִׁיחֶךָ וּלְךָ יוֹבִילוּ שִׁי,
לְהִקְרִיב אֲשִׁי מִנַּחַת זָכְרוֹן, וּבְנוּחָה עִמָּךְ שִׁיר מְזִמּוֹר יִרְן.

יפוצו וכו'

בָּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יי, בִּרְכָנוּכֶם מִבֵּית יי.
אֵל יי וַיָּאָר לָנוּ, אֶסְרוּ-חַג בַּעֲבֹתִים, עַד-קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אֵלֵי אֹתָהּ וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ.
הוֹדוּ לַיי כִּי-טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ.

אֱלֹהֵיהָ עַל מָה לֹא יַעַל עַל הַר צִיּוֹן הַנְּאוֹה,
רַב אֲזַעַק אֲכֹן מִמַּעַל לֹא אֶשְׁמַע כִּי אִם קוֹה.
יִשְׂרָאֵל קוֹלֶךָ הַשְׁפִּילָה, קֵץ הוֹחִילָה, נָא אֵל נִפְשֵׁי הַרְגִיעַ אָמור,
אָמור אָמור תֹּאמַר אָמור תֹּאמַר אָמור תֹּאמַר הַגִּיעַ.

מְזִמּוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַיי בְּנֵי אֱלִים, הָבוּ לַיי כְּבוֹד וְעֹז. הָבוּ לַיי
כְּבוֹד שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיי בְּהִדְרַת-קֹדֶשׁ. קוֹל יי עַל-הַמַּיִם, אֵל-הַכְּבוֹד
הַרְעִים, יי עַל-מַיִם רַבִּים. קוֹל-יי בַּכַּח, קוֹל יי בְּהִדְרָה. קוֹל יי שֹׁבֵר

אָרְזִים, וַיִּשְׁפֹּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְבָּנוֹן. וַיִּרְקִידֶם כְּמו־עֵגֶל, לְכַנּוֹן וְשָׁרִין
כְּמו־בֶן־רֵאמִים. קוֹל־יְיָ חָצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ. קוֹל יְיָ יַחִיל מִדְּבַר, יַחִיל יְיָ
מִדְּבַר קֹדֶשׁ. קוֹל יְיָ יַחֲלִל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעְרוֹת וּבְהִיכְלוֹ, כָּלוּ אִמֵּר
כְּבוֹד. יְיָ לִמְבוֹל יָשָׁב, וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרָךְ
אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

פזמון מאת מתתיה ב"ר יצחק מבולוניה

אֶפְתַּח נָא שְׁפָתַי וְאֶעֱנֶה בָּרֶן, לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

מִהָלַל אֶקְרָא אֵל, עֵת יִשְׁעֵנוּ יוֹאֵל, וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, נִקְרָא אָז בְּגֵרוֹן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

תִּפְתַּח אֶרֶץ יִשְׁע, לְתַפְלֵת דָּךְ תִּשְׁע, וַיִּשְׁרָאֵל נוֹשֵׁע, וּלְשׁוֹן אֵלֶם תִּרוֹן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

תָּשִׁיב שְׁבוּתֵנוּ, אֵל חַי גּוֹאֲלֵנוּ, וּנְשַׁלֵּם נְדָרֵינוּ, וְכִפֹּר אֶהְרֶן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

יְפֻצּוּ אֵל אוֹיְבֶיךָ, יִרְנּוּ תֹאכֶיךָ, יוֹם תָּרִיב אֶת רִיבְךָ, יִשׁוּבוּ לְבִצְרוֹן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

הֵן נַעֲבוֹר גְּאוּלִּים, וְלָנוּ אֵל אֱלִים, מְעוֹז וַחֲזָלִים, יִגְבֹּר וַיִּתְּרֶן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

חֲזִקִי נָא אֵל תְּהִי, וְנָס יִגּוֹן וְהִי, נִשְׁיֵר כְּנָאֵם וַיְהִי, בְּנֹסֶע הָאָרֶן.
לֵאלֹהֵי אֲשִׁיר בְּנֹסֶע הָאָרֶן.

מי שברך לבר-מצוה

מי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת הַנֶּעַר הַזֶּה הַנִּכְנָס בַּר מִצְוַה הַיּוֹם, וְיַצִּילָהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיַגְדִּילָהוּ לַתּוֹרָה וְלַמִּצְוֹת וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים, וְלִכָּל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִשְׁכִּיל וְיַצְלִיחַ. יִטַּע בְּלִבּוֹ זְכוֹן הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יִמּוּשׁ מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם וָעֶד. יְהִי רָצוֹן שְׁיִשְׁמַר חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וְתוֹרוֹתָיו לְטוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים וְלַחַיּוּתוֹ כִּהְיוֹם הַזֶּה לְטוֹבָה, לְבִרְכָה, לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

בר-מצוה או בת-מצוה אומרים:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. וְיִדְעַתָּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לִבְכֶּךָ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.